

[Søren Andersen.]

var det, men det er da også naturligt, at vi ser på disse enkelttilfælde. Det er jo alligevel igennem disse enkelttilfælde, vi har fået en oversigt over, hvordan hjælpen er udbetalt; det er jo alligevel gennem disse enkelttilfælde — som for en række byers vedkommende slet ikke er enkelte, men udgør adskillige tilfælde — at vi er i stand til at se og bedømme, hvordan loven har været administreret hidtil.

Jeg beklager meget stærkt, at det ikke er lykkedes at få flere af de ydelser, der kan gives, stærkere afgrænset i selve loven. Det er for mit vedkommende slet ikke betryggende, at der bliver udsendt et nyt cirkulære. Lad så være, at dette cirkulære på en række områder bliver bedre end det gamle, men det er og bliver et cirkulære, som til enhver tid kommer til at stå for den siddende ministers egen regning.

Jeg kan ikke tjene den højtærede minister i at trække mine ændringsforslag tilbage. Det er mig ikke nok, at der bliver sagt, at der nu i forbindelse med en ændring af vor skattelovgivning er stillet forslag, der bl. a. tager sigte på, at her skal kommunerne ikke have refunderet så meget. Det er nu engang sådan, at de forslag, der er fremsat i tinget, kun er enkelte led i en stor helhed. Vi ved ikke, hvilken gang disse skattelovsforslag får. Det er mere betryggende, at vi allerede nu får det økonomiske ansvar placeret.

Vi er på ingen måde ude efter at forringe den hjælp, der ydes, vi er jo, som jeg har givet tilsagn om, gået med til en række væsentlige, betydelige og naturlige forbedringer, men vi ønsker så sandelig samtidig at få sundhed indenfor denne lovgivning. I forbindelse med de tal, vi fik frem, kunne vi se, at i to nogenlunde lige store byer kunne der i den ene være to eller tre gange så mange værnepligtige, der fik hjælp, som i den anden. Jeg ved vel, at det ikke er sikkert, der er lige mange værnepligtige i to byer med lige store indbyggerantal, men det er dog betænkeligt at se, at efter disse opgørelser er der i en enkelt by tre gange så mange, der har kunnet få hjælp, som i den anden by af samme størrelse. Det leder nu alligevel let opmærksomheden hen på at spørge: Mon der har været administreret så fornuftigt i byen med de mange værne-

pligtige her på skemaet som i byen med de færre?

I hvert fald kan jeg ikke tjene den højtærede minister i hans anmodning om at trække vore ændringsforslag tilbage. Vi synes, vi har begrundet dem, at de er rimelige og naturlige, og at det er på sin plads, at vi får dem gennemført, og derfor anbefaler jeg det høje ting, at man stemmer ikke alene for ministerens ændringsforslag, men også for de af venstre stillede ændringsforslag.

Ordføreren (Victor Gram): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Søren Andersen, men jeg finder dog, at problemstillingen i hans oplæg var af en sådan karakter, at det måske vil være rimeligt at gøre nogle enkelte betragtninger gældende.

Det ærede medlem mener, at man gennem de enkelttilfælde, som han nu har nævnt, er i stand til at se, hvorledes loven er administreret. Det turde dog vist være lidt for stærkt sagt. Jeg beklager egentlig i dag, at vi ikke, da vi foretog undersøgelser af disse forhold, f. eks. også tog det spørgsmål op, hvorledes de 10 mindste udbetalinger i det pågældende regnskabsår havde været, og vi kunne måske også være gået lidt videre og have set på, hvorledes de forskellige kategorier af kommuner behandlede deres værnepligtige, så havde vi formentlig kunnet få et helhedsbillede frem, der bedre havde kunnet danne grundlag for en diskussion her end disse enkelttilfælde — som er og bliver enkelttilfælde — det ærede medlem her har omtalt.

Når vi i betænkningen har sagt, at vi nu er nået frem til en formulering, der klarere og skarpere præciserer retningslinierne, benægtede det ærede medlem jo slet ikke dette, men mente bare, at bestemmelserne fortsat var holdt i for almindelige vendinger. Hertil er egentlig blot at sige, at hvis man virkelig ønskede konkret at få det sagt i selve loven, kunne man være kommet med forslag derom, som vi så kunne have diskuteret; det har man ikke gjort, og derfor synes jeg ikke, der er nogen særlig anledning til på nuværende tidspunkt at drøfte dette spørgsmål videre. Det er min opfattelse, at vi ved drøftelsen af loven og af de ændringer, der skulle